एक एव सुहृद्धर्म्मो निधनेऽप्यनुयाति यः ।
शरीरेण समं नाशं सर्व्वमन्यद्धि गच्छति ॥ १७ ॥
पादोऽधर्म्मस्य कर्त्तारं पादः साक्षिणमृच्छति ।
पादः सभासदः सर्व्वान् पादो राजानमृच्छति ॥ १८ ॥
राजा भवत्यनेनास्तु मुच्यन्ते च सभासदः ।
एनो गच्छति कर्त्तारं निन्दार्हो यत्र निन्द्यते ॥ १९ ॥
जातिमात्रोपजीवी वा कामं स्याद्ब्राह्मणब्रुवः ।
धर्म्मप्रवक्ता नृपतेर्न तु शूद्रः कथञ्चन ॥ २० ॥
यस्य शूद्रस्तु कुरुते राज्ञो धर्म्मविवेचनं ।
तस्य सीदति तद्राष्ट्रं पङ्के गौरिव पश्यतः ॥ २१ ॥
यद्राष्ट्रं शूद्रभूयिष्ठं नास्तिकाक्रान्तमद्विजं ।
विनश्यत्याशु तत् कृत्स्नं दुर्भिक्षव्याधिपीडितं ॥ २२ ॥
धर्म्मासनमधिष्ठाय संवीताङ्गः समाहितः ।
प्रणाम्य लोकपालेभ्यः कार्य्यदर्शनमारभेत् ॥ २३ ॥
अर्थानर्थावुभौ बुद्ध्वा धर्म्माधर्म्मौ च केवलौ ।
वर्णक्रमेण सर्व्वाणि पश्येत् कार्य्याणि कार्य्यिणां ॥ २४ ॥
वाक्यैर्विभावयेल्लिङ्गैर्भावमन्तर्गतं नृणां ।
स्वरवर्णेङ्गिताकारैश्चक्षुषा चेष्टितेन च ॥ २५ ॥